

**СПРАВА «АКИМЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF AKYMENKO v. UKRAINE)**

(заява № 32567/11)

Стислий виклад рішення від 04 липня 2019 року

У 2010 році заявник був затриманий за підозрою в ухиленні від сплати податків. Досудове тримання його під вартою неодноразово продовжувалось. Зокрема, у 2011 році апеляційний суд продовжив тримання заявника під вартою на дев'ять, а потім на дванадцять місяців, відповідно. У Кримінально-процесуальному кодексі України до 2012 була передбачена можливість продовження строку досудового тримання суддею апеляційного суду до дев'яти місяців.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 1 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на незаконне його тримання під вартою на підставі другої постанови апеляційного суду.

Розглянувши скарги заявника за пунктом 1 статті 5 Конвенції, Європейський суд, зазначив, що тримання заявника під вартою на підставі другої постанови апеляційного суду здійснювалось не «відповідно до процедури, встановленої законом». Він також зауважив, що відповідна помилка становила «грубе та очевидне порушення права особи на свободу та особисту недоторканість. Європейський суд констатував порушення пункту 1 статті 5 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 статті 5 Конвенції;

3. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику 4 500 (чотири тисячі п'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись, в якості відшкодування моральної шкоди; ця сума має бути

конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

4. Відхиляє решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.»